

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Quæstio 1. Quinam circa censuras sint errores hæreticorum, & quæ
doctrina catholica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

»cinalis sed perpetua, & ob peccatum præteri-
»tum, etiam emendatum, potest infligi.

» IV. Nec cessatio à divinis, quia non imponi-
»tur per modum medicinæ ad tollendam con-
»tumaciam sed ad propulsandam injuriam Ec-
»clesiæ factam.

» V. Nec irregularitas, sive fit ex defectu, quia
» hæc non est pœnalis sed tantum impedimen-
»tum canonicum; sive fit ex delicto, quia hæc
» non irrogatur per modum pœnæ medicinalis
» sed punitivæ & ex se perpetuæ: Unde nec tolli-
»tur per absolutionem, sicut censura, sed per di-
»spensationem. *Bon. d. 1. q. 1. p. 1.*

» VI. Quando in Jubilæis vel privilegiis datur
» potestas absolvendi à censuris, non compre-
»henditur irregularitas, nisi expressè addatur.

A D D E N D A.

2. **Q**uest. 1. *Quinam circa censuras sint errores heretico-
» rorum, & quæ doctrina catholica.* 2. §. 1. *Vicleff, Huss & Lutherus docuerunt censuras multo
» lius esse valoris: sed Conc. Constantiense damnavit
» hos Vicleff articulos: 13. Illi, qui dimittunt prædi-
» care sive audire verbum Dei propter excommunicationem
» hominum, sunt excommunicati, & in Dei iudicio re-
» ditores Christi habebuntur. 30. Excommunicatio Populi
» vel cujuscunque Prælati non est timenda, quia est contra
» ra Anti-Christi. Similiter hunc Huss articulum
» damnavit idem Conc. Constant. 18. Quilibet prædi-
» cantis officium de mandato accipit, qui ad Sacerdotium
» accedit, & illud mandatum debet exequi, præterea ex-
» communicatione non obstante. Hos Lutheri art. dante
» navit Leo X. 23. Excommunicationes sunt tantum ex
» ternæ pœnæ, nec privant hominem communibus spiri-
» tualibus*

malibus, Ecclesie orationibus. 24. Docendi sunt Christi-
fidei plus diligere excommunicationes quam timere.

§. 2. Hos alios Vicleji articulos damnavit 3.
idem Conc. Constant. 11. Nullus Prælati debet aliquem
excommunicare, nisi prius sciat eum excommunicatum
à Deo: & qui sic excommunicat, sit ex hoc hereticus vel
excommunicatus. 12. Prælati excommunicans Cleri-
cum, qui appellavit ad Regem vel ad Concilium Regni, eo
ipso traditor est Regis & Regni. Similiter illos Joannis
Huss. 14. Doctores ponentes, quod aliquis per censuram
ecclesiasticam emendandus, si corrigi noluerit, seculari
iudicio est tradendus, pro certo sequuntur in hoc Pontifi-
ces, scribas & Pharisæos &c. 19. Per censuras ecclesiasti-
cas . . . . . ad sui exaltationem Clerus populum laica-
lem sibi suppeditat, avaritiam multiplicat, malitiam
proregit, & viam parat Anti-Christo &c.

§. 3. De fide est esse in Ecclesia potestatem fe-
rendi censuras, ex Matth. 18. Quodcumque ligave-
ritis super terram, nam Calvino teste apud Bellarm.
De Pontif. l. 1, c. 13. Christus ibi loquitur etiam
de potestate excommunicandi, & Christum ibi
loqui de actibus externæ jurisdictionis docent
SS. PP. & Theologi omnes cum Suar. hic d. 1. §.
2. possuntque videri etiam Castrop. d. 1. pu. 3. &
Dicast. d. 3. à n. 6. Ratio autem est, quia in om-
ni bene constituta Rep. debet esse potestas quos-
dam sibi noxios excludendi à suo corpore, alios
malè administrantes suspendendi à quibusdam
officiis, aliis interdicens certos actus & fun-
ctiones, ergo id etiam esse debet in Ecclesia; hæc
autem est ipsa potestas ferendi censuras, nempe
excommunicationem, suspensionem & interdi-
ctum, ergo. Censurarum autem materiam &
cognitionem pertinere ad solos Judices ecclesia-
sticos docet Trid. cujus verba referam n. 18. po-
téstque

or.
lii
dix
viii

restque videri etiam Pignar. tom. 6. conf. 19.
16. & 20.

5.

DUBIUM II.

Quotuplex censura.

» **R**esp. Dividitur 1. Essentialiter, in excom-
» municationem, suspensionem & interdi-
» ctum. 2. Accidentaliter in eam, quæ est à Jure
» & fertur per Canones, Constitutiones vel statuta
» ecclesiastica, stabili ac permanente lege:
» eam, quæ est ab homine, quæ scilicet fertur
» Judice vel Præfato per modum mandati
» sententiæ judicariæ. Estque vel particularis
» circa factum aliquod particulare aut certas
» personas; vel generalis, quæ nullâ singularem
» facti aut personæ determinatione fertur.
» eam, quæ est sententiæ latæ, quam scilicet
» aut Judex statuit ipso facto, (quo quis, v. g.
» contra legem facit) sine alia sententiâ in-
» tendam: & eam, quæ est ferendæ, quam
» aut Judex non vult ipso facto incurri sed
» sententiâ infligi: Pro quibus dignoscendæ
» consideranda sunt verba, quibus censura fer-
» tur; quæ si includant alterius actionem seu in-
» ministerium, significant censuram esse sententiæ
» ferendæ: latæ verò, si non includant. Si verò
» ambigua sint, teneri potest *regula 49. Juris in*
» quod in dubio circa pœnas benignior im-
» pretatio sit faciendâ: *Unde resolves,*
» I. Est censura latæ sententiæ, 1. si verba
» præteriti aut præsentis temporis, v. g. excom-
» municavimus, excommunicatus est vel sus-
» excommunico, suspenduntur, interdicuntur
» volumus aut jubemus esse excommunicatum
» suspensum &c. 2. Si addatur particula ipso Jure